

Siloe



ROČNÍK XXI.
JÚN 2022

ČASOPIS EVANJELICKÉHO A. V. CIRKEVNÉHO ZBORU LEVICE

20 ROKOV V NOVOM CHRÁME



foto:

Mt 25,35

Prišiel som ako cudzinec
a prijali ste ma.

Veľmi si vážim ľudí aj v našom cirkevnom zbore, ktorí otvorili svoje príbytky utečencom z Ukrajiny, postarali sa o nich a pomáhajú im začleniť sa do reálnej spoločnosti. Lebo v týchto cudzincoch pomáhajú samotnému Kristovi.

V prvých týždňoch po vypuknutí vojny na Ukrajine sme sa aj

my na mimoriadnom presbyterstve nášho cirkevného zboru rozhodli pomôcť utečencom tak, že ich ubytujeme v kaplánskom byte. Povzbudzoval som v tom všetkých presbyterov, aby sme sa modlili za konkrétnych ľudí. Pretože som veril, že Pán Boh má pre nás pripravených ľudí, ktorých cesty chce prepojiť s tými našimi.

Hospodin nám ich skutočne poslal. Priviedol k nám dvadsaťjedenročnú dievčinu s jedenásťročnou sestrou. Ďalšiu dvadsaťdvaročnú dievčinu s dvojročnou dcé-

rkou a dvanásťročnou sestrou. Bola to pre nás v zbore nová dobročinnosť, ktorú sme doteraz nerobili. Som vďačný všetkým veriacim, ktorí týmto utečenkám prinášali potraviny, šatstvo či finančnú hotovosť. Byť cudzincom v druhej krajine nie je jednoduché. Reč je síce trochu podobná, ale písmo je iné, peniaze sú iné. Všetko je úplne iné. Títo ľudia odišli priamo z Doneckej oblasti, ktorú krátko po ich odchode začali bombardovať.

Pokračovanie na str. 2.

Dokončenie zo str. 1.

O mesiac prišli ďalší dvaja členovia ich domácností. Postupne si začali zvykať na novú krajinu, našli si robotu a začali pracovať. Vďačný som všetkým ľuďom, ktorí sa im venovali. Chodili s nimi po úradoch, vybavovali rôzne povolenia, pomáhali im zohnať robotu. Robili to všetko z veľkej lásky, ktorú nosia vo svojich srdciach. Láska Ježiša Krista ich vedie milovať blížneho ako seba samého. A to, čo pre nich urobili, urobili pre samotného Ježiša Krista.

Z úst našich ukrajinských priateľov aj za ten najmenší prejav pomoci a lásky vždy znie: „Bolšoje spasibo – veľká vďaka.“ A čo je krajšie, ako keď v očiach malých ukrajinských detí vidíte iskričky radosti a úsmev na tvári. Pretože nežijú v krajine, kde sa musia skrývať v pivniciach. V krajine, kde nepadajú bomby a človek sa nemusí báť vyjsť na ulicu. Čo je krajšie, ako aj takýmto spôsobom šíriť Kristov odkaz lásky k svojmu blížnemu. Pán Ježiš hovorí: *Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa vzájomne milovali, ako som vás ja miloval, aby ste sa aj vy vzájomne milovali. Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať.* (J 13, 34–35)

Modlitba:

Pane Ježišu, prichádzaš k nám v mnohých ľuďoch, ktorí potrebujú našu pomoc. Daj, prosíme, aby sme im dokázali pomôcť a postarať sa o nich. Aby sme ich milovali láskou, ktorou nás Ty miluješ. Vkladáme ich do Tvojich milujúcich rúk. Ochráň ich blízkych, ktorí zostali doma. Prosíme o mier a pokoj zbraňiam na Ukrajine. Prosíme o Tvoj pokoj, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum.

AMEN

Dejiny kresťanstva (7. časť)

Východná cirkev a rozdelenie

Medzi západnou latinskou cirkvou, ktorej predstaviteľom bol rímsky pápež, a východnou gréckou cirkvou, ktorej predstaviteľom bol carihradský patriarcha, bol rozdielny vývoj. Na východe bol cisár hlavou cirkvi – kráľ a kňaz, predsedal synode, schvaľoval kandidátov patriarchátu. Dôraz na bohoslužbu s významnou úlohou kázne viedol k pestovaniu liturgickej tradície. Po zániku Západorímskej ríše sa obe cirkvi predbiehali v misijnom získavaní pohanských národov. Keď západná cirkev na synode v Toledě v roku 589 prijala k učeniu o Duchu Svätom, že vychádza od Otca a „od Syna“ – známe „filioque“, východná cirkev to zavrhol ako falošné vierovyznanie. Proti uctievaniu obrazov na východe protestoval zase rímsky pápež. Keď sa v roku 857 stal v Carihrade patriarchom Fotius, rímsky pápež ho nechcel uznať. Fotius o desať rokov neskôr obvinil západnú cirkev, že falšovala vierovyznanie, vraj zakazuje kňazom manželstvo, birmovať povoľuje len biskupom. Pápež a patriarcha sa vzájomne preklínali. Cisár Konštantín Monomachus chcel mier, lebo sa hrozivo dvíhalo mohamedánstvo a potreboval pomoc západu. Pápež Lev IX. poslal do Carihradu poslov, aby s Michalom vyjednávali. Patriarcha bol však neoblomný, preto pápežskí poslovia položili na hlavný oltár Chrámu Múdrosti v Carihrade pápežskú bulu, ktorou patriarchu v mene pápeža z cirkvi vyobcovali. Michal v mene ostatných patriarchov východu vyslovil na pápeža a latinskú cirkev v roku 104 kľatbu. (Kľatbu zrušil až 2. vatikánsky koncil.) Neskoršie pokusy o mier zlyhali.

Východná ortodoxná (pravoslávna) cirkev neprijala „filioque“, učenie o očistci, celibát. Ich služby Božie, zvané svätá liturgia s bohatými spevmi, sú v materinskom jazyku,

pri Večeri Pánovej podáva kňaz na lyžičke kvasený chlieb s vínom a vodou aj deťom. Krstia úplným ponorením pod vodu. Chrámy sú zdobené mnohými obrazmi svätých, ale nie sochami.

Pápežstvo na vrchole svetskej moci

Úsilie po svetskej moci pokračovalo a vrchol dosiahlo za pápeža Gregora VII. (1073–1085), ktorý bol mníchom. Jeho cieľom bolo podrobiť svetskú vládu pápežskej moci. V roku 1074 nariadil bezžestvo kňazov (celibát). Ženatí kňazi museli opustiť buď svoje manželky, alebo kňazský stav. Do kľatby dal všetkých kňazov, ktorí prijali úrad od panovníkov. Bol to dlhý spor o investitúru (prijímanie cirkevného úradu) a skončil sa až Wormským konkordátom v roku 1122. Keď začal uplatňovať svoje zásady, dostal sa do sporu s nemeckým cisárom Henrichom IV., ktorý zamietol pápežovu výzvu a menoval biskupov. Pápež ho dal do kľatby a jeho poddaných zbavil povinnej poslušnosti a vernosti kráľovi. Kľatba účinkovala na kniežatá, ktoré poslúchli pápeža a časť z nich zvolila nového kráľa Rudolfa Švábskeho. Henrich IV. sa musel poddať pápežovi, ísť za ním do Canossy v severnom Taliansku a prosiť ho, aby ho zbavil kľatby. Bosý, v kajúcom rúchu v zime (január 1077) musel sa tri dni kajať na dvore pred pápežovým bytom, až mu pápež dal rozhrešenie. Henrich IV. potom premohol protikráľa, ktorý padol v boji a znovu ho stihla pápežská kľatba. Henrich IV. vyzval nemeckých biskupov, aby zvolili protipápeža Klementa III. (1084–1100). Tiahol na Rím, dobyl ho. V roku 1084 ho pápež Klement III. korunoval za cisára. Pápež Gregor VII. sa utiahol do Anjelského hradu, Rím bol spustošený, preto ho Rimania vyhнали.

Najmocnejším pápežom bol Ino-

cent III. (1198–1216), ktorý hlásal, že Pán odovzdal Petrovi nielen vládu nad celou cirkvou, ale aj nad celým svetom. Ako Mesiac dostáva svetlo do Slnka, tak aj kráľovská moc dostáva svoj lesk a dôstojnosť od pápeža. Bol teda nielen pánom nad cirkvou, ale zvrchovane zasahoval do politických pomerov a nad to určoval učenie cirkvi. Na 4. lateránskom koncile v Ríme v roku 1215 nariadili povinnú ušnú spoveď aspoň raz do roka, učenie o preopodstatnení chleba a vína pri Večeri Pánovej (transsubstanciácia), zakázal čítať Písmo sväté, nariadil inkvizície – mučenie a pálenie kacírov. Svoj vplyv uplatnil najmä proti albigénskym (= príslušníci jednej z kresťanských siekt v stredoveku).

Križiacke vojny

V 7. storočí si mohamedánski Arabi podmanili Palestínu, ale spočiatku neprekážali kresťanom putujúcim na sväté miesta. V druhej polovici 11. storočia sa Palestínu zmocnili tureckí Seldžukovia, ktorí kresťanských pútnikov prenasledovali. Mních Petre z Amiensu, keď sa vrátil z Palestíny, pochodil Francúzsko a Taliansku, kde vyzýval kresťanov, aby dobyli Palestínu od Turkov. Presvedčil o tom aj pápeža Urbana II. Koncil v Clemonthe v roku 1095 rozhodol výkrikmi „Boh to chce,“ že dobrovoľníci pôjdu do boja. Náboženské nadšenie ovládlo celú Európu. Križiaci sa označili krížom na prsiach a na chrbte. Bolo sedem križiackych výprav. Na čele prvej bol v roku 1096 Bohumír z Bouillonu. Pod jeho vedením sa po veľkých útrapách a tuhých bojoch podarilo v roku 1099 dobyť Jeruzalem. Bohumíra chceli vyvoliť za kráľa, ale nechcel si položiť na hlavu zlatú korunu, kde bol Spasiteľ trnám korunovaný. Jeruzalemským kráľom sa stal jeho brat Balduin. Križiaci však nedokázali dobyté územie udržať. Jeruzalem bol opäť v roku 1189 stratný. Keď sa križiakom v roku 1212 nedarilo, poslali z Nemecka a Francúzska výpravu detí v ná-

deji, že Boh zázrakom vydá zem do rúk nevinných detí, ale tie ešte cestou zahynuli. Bolo ich 40 000. Piata výprava pod vedením cisára Fridricha II. ešte raz dobyla Jeruzalem (1228–1244), ale zakrátko ho stratili. V roku 1291 padla do rúk mohamedánov aj posledná kresťanská pevnosť Akko. Rád templárov bol v roku 1308 zrušený. Johaniti bojovali na mori a potom sa vrátili k svojmu pôvodnému poslaniu – starať sa o chorých. Križiacke výpravy nedosiahli svoj cieľ. Palestína zostala v tureckých rukách. Na týchto výpravách padlo asi 6 miliónov ľudí. Veľmi sa upevnila pápežská moc a vplyv mníchov ako aj náboženský fanatizmus. Mravný život medzi križiakmi upadol, lebo už mali hriechy vopred odpustené. Križiaci si z Palestíny prinášali rôzne pamiatky a pripisovali im divotvornú moc. Tak sa rozšírilo uctievanie relikvií, obchodovanie s nimi a povera. Stykom s východom sa však rozšíril obzor európskych ľudí, známosť arabskej a gréckej kultúry.

Úpadok pápežstva

Pápeža Leva V. o mesiac po voľbe zavraždil vlastný kapitán Krištof. Stal sa pápežom, ale stihol ho podobný osud. Jeho nástupca Sergej III. (904–911) bol pod vplyvom panovačných a nemravných žien, ktoré vraj ovládli Rím na pol storočia, čo označujú historikovi ako „pornokraciu.“ Ján X. (914–928) sa dostal na pápežský trón vďaka Teodore, ktorej bol vraj milencom. Ján XI. (931–936) sa 18 ročný stal pápežom ako väzeň svojho brata. Podobne Ján XII. (955–964), rozmazaný a ľahkomyselný princ, bol nehodný – nemecký kráľ. Otto I. ho zosadil pre vierolomnosť. Za jeden deň prijal všetky svätenia laik, ktorý sa stal pápežom Levom VIII. (963–965). Bonifác VII. (984–985) dal svojho protipápeža Jána IX. zavrieť, aby hladom zomrel, ale aj jeho zavraždili a zohavili. Benedikt IX. (1033–1045) prevýšil svojich predchodcov v nemravnosti

a preto ho vyhnali. Bol to úpadok charakteru osôb, čo nebolo bez následku na postavenie cirkvi.

Jedenáste a dvanáste storočie sa vyznačovalo niektorými mocami pápežmi, ale keď Bonifác VIII. (1294–1303) chcel svoju moc ešte upevniť, zapríčinil jej pád. Do kľatby dal francúzskeho kráľa, lebo vyrubil daň na francúzske kňazstvo. Filip Pekný zakázal vyvážať zlato z Francúzska, čím ukrátil pápežove príjmy. Pápež na to vydal povestnú bulu „unam sanctam,“ v ktorej tvrdil, že poslušnosť pápežovi je podmienkou spasenia pre každé ľudské stvorenie. Vyhlásil tu učenie o dvoch mečoch (Lk 22,38) – duchovnom a svetskom. Duchovný meč má pápež a svetský meč dáva panovníkom, ale môže im ho aj odňať. Francúzsky kráľ aj snem sa proti tomuto učeniu postavili a žiadali zvolať všeobecnú synodu. Pápež vyobcoval Filipa z cirkvi a nad Francúzskom vyslovil interdikt. Filipov kancelár Nogaret pápeža napadol a zajal. Namyslený svetovládca bol pokorením tak rozrušený, že upadol do zúrivého šialenstva a čoskoro zomrel. Pápeži sa dostali pod vplyv francúzskych kráľov. Pápežom sa stal Francúz Klement V. (1305–1314). S ním prešiel pápežský dvor do Avignonu vo Francúzsku, kde bolo sídlo pápežov v rokoch 1305–1377. Táto doba sa nazýva babylonským zajatím pápežstva. Pápež Gregor XI. vrátil sídlo do Ríma a po jeho smrti si Rimania vynútili voľbu talianskeho pápeža Gregora XII. Francúzski kardináli vyhlásili túto voľbu za neplatnú a zvolili Benedikta XIII. so sídlom v Avignone. Táto schizma (rozkol cirkvi) trvala 40 rokov (1378–1417). Všeobecný koncil v Pise v roku 1409 odstránil dvojicu a zvolil Alexandra V. a tak boli traja pápeži. Jeho nástupca Ján XXIII. vraj dal otráviť svojho predchodcu. Všeobecný snem v Kostnici (1414–1418) zosadil Jána XXIII. Cirkiev zjednotil Martin V. v roku 1417.

(pokračovanie na budúce)

Veselý Daniel: Dejiny kresťanstva, Liptovský Mikuláš: Transcius, 1994, str. 20–22)

Návšteva v záhrade, kde dozrieva ovocie Ducha svätého... Spomienka pri 20. výročí posviacky kostola v Leviciach

Väčšina ľudí sa určite zhodne v tom, že najkrajšie spomienky máme na miesta, kde sme trávili detstvo, zvlášť keď to bolo detstvo šťastné, tak ako to bolo v mojom prípade. Moje detské letá, a nielen letá, ale aj jesene, jari a zimy (vtedy bývali ešte 4 ročné obdobia, nie dve, ako je tomu dnes) som trávila v krásnom mestečku, ani veľmi veľkom, ani príliš malom, v Leviciach, na starej evanjelickej fare. Fara, hoc situovaná v centre mesta, bola obklopená niečím, čo by sa dalo nazvať rajskou záhradou. Hneď od ulice Čsl. armády, pri fare, trónila nádherná strieborná jedľa, ktorá by bola ozdobou každého vianočného námes-



tia v hociktorom slovenskom meste. Pri starom kostole sťa obrovský svietnik rástol majestátny gaštan, ktorý vždy na jeseň pomáhal žiakom pri ich školských zbierkach. Ďalej za dvorom, v záhrade samotnej, v tomto levickom „edene“ rástlo množstvo chutného ovocia, odrôd, aké dnes už ani neexistujú. A vlastne už vôbec neexistuje ani tá záhrada. A predsa – akoby zázrakom – miesta, kde záhrada bola vtedy, naďalej prinášajú vzácne ovocie, pre ľudí zo široka-zďaleka. Je to ovocie Ducha svätého.

Miesto marhúl, jabloní, dulového kríku, sliviek, mandľovní-





ka, moruše rastúcej uprostred malinčia, višní, hrušky, ale najmä 6 či 7 starých košatých orechov, ktoré tam rástli od mojej

nepamäti – a preto vlastne ani neviem, či ich bolo 6 alebo 7, tam vyrástlo niečo úplne iné. Veľký, priestranný, svetlom presvieta-

ný evanjelický kostol, s prilahlými budovami fary a zborového centra. Nuž v takejto záhrade sa musí rodiť a aj rodí to najzdravšie ovocie. Ovocie síce duchovné, ale i také má svoju chuť a vôňu. O výživných hodnotách či vitamínoch pre dušu ani nehovoriac. Obrazne by sme vôňou duchovného ovocia mohli nazvať aj skutky milosrdenstva a tou chuťou radosť so spoločného stretnutia s Pánom Bohom a Jeho slovom. Radosť zo spoločného stretnutia množstva ovečiek v tejto novej záhrade, kým v tej starej, ovocnej, sa kedysi za krátky čas pásli iba dve huňaté, bielo-čierne Barka a Darka ...



Prečo to všetko spomínam? Je tomu presne 20 rokov, čo tento kostol a tieto priestory boli vysvätené. Pochopiteľne, takáto udalosť sa nemohla obísť bez veľkej zborovej slávnosti a milí Levičania, hoci už 19 rokov v Leviciach nebyvame, nezabudli ani na našu rodinu. Dostali sme v predstihu pozvanie na miesta, kde sme strávili krásne roky, a medzi ľuďmi, s ktorými sme prežili krásne chvíle. Určite to tak vnímajú aj moji rodičia, hoci v ich prípade to nesúviselo s detstvom. Veď môj otecko tam pôsobil ako zborový farár vyše 30 rokov, časť z toho ako senior Dunajsko-nitrianskeho seniorátu, a naša mamička ho pri jeho službe rovnako verne, ako pri sprevádzaní

Pokračovanie na str. 6.



Dokončenie zo str. 5.

ní životom, sprevádzala hrou na tom najmajestátnejšom nástroji, za aký považujem organ. Zamotované zvuky jeho píšťal, rovnako ako

krásny mäkký zvuk zvona vo veži starého kostola, ktorý – kým to nevyriešila elektrina, chodili večer čo večer rozoznievať pomocou lana moji starší bratia, mi dodnes

znejú v ušiach. V myslí mi znejú aj zlaté zrnká z Nedeľnej besiedky, aj konfirmačný text od môjho otecka: Židom 13, 21...

Ale to už trochu odbočujem na





kľukaté chodníčky spomienok, nuž sa vrátim na hlavnú cestu, do súčasnosti.

Slávnosť výročia posvätenia chrámu božieho bola presne na Deň matiek, 8. mája 2022. Všetkých nás pozvanie potešilo, veď čo môže byť krajšie ako zistenie, že ľudia, ktorých sme mali radi, i po rokoch na nás myslia a nezabudli. Hoci tých rokov je už tak mnoho, že rodičom ich zdravotný stav nedovolil prísť. Otecko však napísal srdečný pozdrav, aby všetci prítomní, čo si naňho a na

našu rodinu pamätajú, vedeli, že ani my sme nezabudli a stále ich máme radi.

Slávnosť posviacky bola krásna, veľkolepá a srdečná a som vďačná, že som mala tú možnosť a tú česť sa s bratom Jurkom na nej zúčastniť a pozdrav od otecka prečítať. Ďakujem za to predovšetkým Pánu Bohu. Doobeda sme strávili čas v chráme Božom pri Božom slove, modlitbách a duchovnej piesni, poobede zas za krásneho slnečného počasia príjemné chvíle v družných roz-

hovoroch so známymi blízkymi priateľmi.

Aj týmto spôsobom Vám chcem popriať, aby ste sa v tejto svojej rajskej záhrade cítili dobre, vždy sa tam tešili a spoločne počúvali Božie slovo, zbierali úrodu zo svojej práce a darov Ducha svätého a ďalšie generácie úrodu práce svojich predkov. Teda presne tých ľudí, medzi ktorými naša rodina, rodina farára Jána Dobáka, malo to šťastie a potešenie svojho času žiť.

Edita Dobáková



Príhovor pána farára Jána Dobáka

„A vy, moje stádo, ste ovcami mojej pastvy a ja som váš Boh – znie výrok Hospodina, Pána!“

(Ezechiel 34,31)

Pánu Bohu milý levický cirkevný zbor,
milí bratia a sestry v Kristu Pánu!

S úprimnou vďakou sme prijali Vaše pozvanie, aby sme s Vami svätili Pamiatku posvätenia tohto Božieho chrámu aj celého areálu. Prosím, verte mi, že nič milšie, radostnejšie mi neznie v mojom stareckom – už skoro 89 ročnom – srdci ako skutočnosť, že ste na nás, svoju bývalú kňazskú rodinu nezabudli, že sme v levickom cirkevnom zbore daromne nežili a nepracovali. Doba ateistického nátlaku bola pre nás, aj mnohých z Vás, ťažká, zlá, ale Božou mocou posilňovaní sme všetci spolu vydržali a spoločne svätili každú príležitosť po večeroch vo všedné dni aj v dni nedeľné a sviatočné, nakoľko nám to zdravie a možnosti dovoľovali. Robili sme tak vo viere, že Pán Boh našu službu požehná. Mnohí v tom čase cirkevný zborový život opustili, ale živé jadro, naši verní spolupracovníci zostali. Keď držím v rukách Vašu milú pozvánku, spomínam. Levice boli pod ateistickým nátlakom aj kvôli výstavbe atómovej elektrárne v Mochovciach a s ňou súvisiacou sprievodnou výstavbou. Viaceré cirkevné zbory v okolí boli bez duchovných pastierov. S manželkou sme konali administrátorskú a pastoračnú službu aj v tých cirkevných zborech. Snažili sme sa to robiť zodpovedne s vedomím, že všetci sme ovce Božej pastvy.

Počas 32 ročnej farárskej služby v Leviciach boli nutné aj opravy a údržba už starých cirkevných budov. Potom nám mesto nanútilo hľadanie novej farskej budovy, ktorú sme našli na Ulici kpt. Nálepku. Keď sa po r. 1989 zmenili politické pomery a vrátili sa do cirkevného zboru bratia a sestry z „babylonského zajatia“, zbor sa rozhodol pre výstavbu nového zborového centra, ktoré vďaka Pánu Bohu neraz slúži aj na akcie Dunajsko-nitrianskeho seniorátu a tomuto milému mestu, ktoré sa za 20 rokov od môjho odchodu do dôchodku rozrástlo do veľkosti i krásy. Nemôžem zabudnúť a chcem i pri tejto príležitosti poďakovať za plodnú spoluprácu všetkým zborovým dozorcami a presbyterským, ktoré sa v toku času personálne menili.

Ale tiež celému cirkevnému zboru levickému. Bez snaženia všetkých a bez ich pomoci by sa nič v zbore nevykonalo. Ďakujem cirkevnému zboru aj za veľmi dôležitú podporu v pre mňa osobne ťažkých chvíľach.

Sme radi, že je tu duchovný pastier, brat farár, ktorý sa cirkevnému zboru apoštolsky venuje. My všetci, celá rodina, sme neprestali sledovať život a prácu v cirkevnom zbore. Myslím tým i na milých bratov a sestry v Horši. Z internetu si každý mesiac sťahujeme časopis Siloe. Z jeho obsahu sú nám niektoré matričné údaje už neznáme, lebo mnohí z tých, s ktorými sme žili evanjelicko-luteránsky život, už odišli cestou každého tela a na ich miesta nastúpili noví. Nám zostáva veriť a rešpektovať s vďačným a pokorným srdcom hore citované slová z proroka Ezechiela. Veď náš Pán, Hospodin, je ten istý včera, dnes i na veky.

Prosím, prepáčte, ak sa Vám zdá príliš veľa slov. Za 32 rokov môjho pôsobenia v Leviciach je napísané v mojich výročných kňazských správach viac. Brat farár, ktorý sa zaoberá cirkevnou históriou, bude mať ich čítaním roboty trochu viac. Mne ostáva len povedať so žalmistom: „Hospodine, Ty si ma preskúmal a poznal. Ty pozoruješ, či chodím, či ležím, o všetkých mojich cestách vieš...“ A s tým istým žalmistom aj poďakovať, lebo inak ani nemôžem a nesmiem: „Ďakujem Ti, Bože náš, celým srdcom. Skláňam sa pred Tvojím svätým chrámom, pre Tvoju milosť a vernosť...“ Ž 128.

Milí bratia a sestry, ďakujem, ďakujem, opakujem – ďakujem za Vaše milé pozvanie svätiť s Vami tento deň. Ale prosím Vás, prepáčte nám našu neprítomnosť. Jej príčinou je naše zdravie a telesná slabosť. Duchovne sme však s Vami. V modlitbách, aby bol s Vami predovšetkým nebeský Otec. Nie iba v tento deň, ale po celý život každého z Vás aj Vašich potomkov. A tento kostol aby bol miestom, kde vždy nájdete pre svoje duše vodu občerstvenia.

S bratským pozdravom Vám v láske oddaný

Ján Dobák, farár v. v.
s rodinou

Posledná rozlúčka s bratom Krutým

Dňa 27. 4. 2022 sme sa rozlúčili s naším cirkevníkom a zároveň partižánom **Janom Krutým**, ktorý umrel vo veku nedožitých 97 rokov. Posledná rozlúčka sa konala v miestnom krematóriu. Okrem cirkevného pohrebu sa s naším bratom rozlúčili aj vojaci so všetkými vojenskými poctami, ktoré si zaslúžil.

Ján Krutý bol posledný žijúci priamy účastník Slovenského národného povstania Levického okresu.

Vďaka iniciatíve členov Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (SZPB), ktorí sa osobne podieľali na zabezpečení poslednej rozlúčky s vojnovým hrdinom, bola na rakve zosnulého štátna vlajka, odzneli čestné salvy, ale zahrala mu aj vojenská kapela.

Brat Krutý si zachoval vieru v Boha aj napriek ťažkému životu počas II. svetovej vojny, väzneniu a prenasledovaniu ŠtB.



Do spoločenstva v Tlmačoch chodil, pokiaľ zdravotne vládol. Nikdy sa na nič nesťažoval, odpustil svojim nepriateľom, vždy mal úsmev na tvári a milé slovo pre každého.

Preto spomínajme naňho s láskou a berme si z neho príklad, že aj v ťažkých životných situáciách sa môžeme vložiť do Božích rúk a správať sa k ľuďom s láskou.

Martin Drdoš

Hľadanie veľkonočného pokladu



Oslava narodenín

Viem, doba je ťažká. No aj napriek tomu, ak máme v sebe lásku, vieme sa tešiť z maličkostí a navzájom si pomáhať. Preto sme sa rozhodli oslavovať, hoci vieme o zlej situácii na Ukrajine.

Dňa 13. 5. 2022 sme pripravili malú oslavu druhých narodenín pre najmenšiu Evu z Ukrajiny, ktorá v našom zbere býva aj so svojou rodinou. Evu aj ostatné deti zabával Dudolíni rôznymi trikmi a kúzľami, z čoho sa deti veľmi tešili. Dudolíni deťom hrovou formou vysvetlil, ako nás Ježiš miluje a očisťuje od našich hriechov.

Ďakujeme každému, kto prišiel, aby spríjemnil deťom tento deň. Ďakujeme Evke Bielikovej za chutnú tortu, Martinovi



Grobařovi za špekačky a slaninu aj všetkým ostatným, ktorí drobnosťami prispeli k peknému popoludniu. Vďaka patrí aj Katke Macekovej za tlmočenie, ktorým nám od príchodu Ukrajincov veľmi pomáha. No a hádam najväčšie ďakujem patrí rodine Barjakovej, ktorá sa rozhodla venovať Ukrajincom každý deň kus zo svojho voľného času a „adoptovala“ si tak týchto vzácných hostí, ktorým sme sa rozhodli pomôcť.

Celoslovenské kolo biblickej olympiády

Celoslovenské kolo biblickej olympiády sa konalo dňa 29. apríla 2022 prostredníctvom internetu v troch skupinách podľa veku. Zapojili sa doň na celom Slovensku tí najlepší riešitelia. Skutočnosť, že sa prebojovali na celoslovenské kolo bola dostatočnou odmenou, pretože nie všetkým sa to podarilo. Prostredníctvom online testov riešili biblické úlohy, príbehy, doplňovačky, testy a tajničky. Blahoželáme všetkým deťom z nášho cirkevného zboru a tešíme sa z ich pekných umiestnení. Nech im Pán Ježiš dáva múdrosť a požehnanie pre ich život, aby z týchto biblických príbehov čerpali v dospelosti múdrosť pre svoj život.

1. Skupina (ročníky 3.–4.)

Lukáš Skala – 29. miesto
Emília Sluková – 25. miesto
Emília Fašaneková – 32. miesto
Pavol Sklenka – 34. miesto
Zuzana Šovčíková – 63. miesto
Ashley Tuhá – 64. miesto

2. Skupina (ročníky 5.–6.)

Daniel Riecky – 8. miesto

3. Skupina (ročníky 7.–9.)

Alica Tóthová – 24. miesto
Linda Tóthová – 28. miesto

DORASTENECKÝ TÁBOR
TISOVEC - REJKOVO 2022

Kedy: 9 - 15 Júla 2022
Cena: 90€

TURISTIKA

KÚPALISKO

...A MNOHO ĎALŠÍCH PREKVAPENÍ

OPEKANIE

ZLANOVANIE

Pre viac info kontaktujte:
Martin Riecky: 0918828115
martinriecky@gmail.com

Terézia Vansová: SIROTA PODHRADSKÝCH

Zlomysel'né nápady

(Dokončenie z minulého čísla)

Viola sa už zdvihla, preberúc sa zo snenia, a zbadala, že už musí byť pozde. Chladný večerný vetrík zamienil sa ostrým severákom a prinútil Violu pomyslieť na teplejšie miesto v izbe. Chcela zavolať aj Veronku, keď jej sluch zarazil zrazu jemný, divný šramot a zvuky krokov po tvrdom chodníku. Tie kroky zdali sa jej byť cudzie, tu na Majeri nepočuť také klopanie, keď kráča v ľahký krpec obutá sedliakova alebo bosá ženská noha, okrem tých sviatkov, keď sa i ženy musia obuť. Ako blesk prelietol jej dušou pocit strachu a Viola sa hneď obzrela za Pozorom, jej zvyčajným ochrancom. Kde je, prečo neleží pri nej ako obyčajne? I zvolala, aby premohla strach: „Pozor, Pozor!“

No sotva doznel jej hlas, v dialke zamierajúc, za rohom domčeka zjavila sa postava, ktorá u Violy vzbudila len hrozný pocit ošklivosti. Prv než by Viola mohla Veronku vtiahnuť do kuchyne, Lepáry skokom dravého zvera priskočil k Viole a chytil ju za ruky, ktoré ona v svojom zdesení vystrela oproti nemu.

Zazneli dva desné výkriky. Viola zvolala na pomoc prenikavým hlasom, Veronka vydala zo seba hlas, podobný hlasu napadnutého zvera. Hneď zatým bolo počuť skučanie a zavýjanie Pozora.

— Pozor, Pozor! – volala znovu Viola.

— Darmo ho ty voláš, holúbok môj, ten je dobre opatrený, vidíš, ztvoril som ho do pivnice, kým ste sa vy bavili na salaši. Ty si teraz v mojej moci!

— Nie som, pusťte ma, lebo zavolám ľudí i tí neznajú žart.

— Volaj, nedovoláš sa! Stade vietor duje, dušinka, a tvoj hlások odznie, než by došiel polovicu cesty. Vidíš, splnil som svoju hrozbu!

— Oj, to musím uznať, ale teraz ma pusťte a vzdialte sa odtiaľto!

— Nie, kým mi nesľúbiš, že budeš

povolnejšia, že pôjdeš so mnou, že ma budeš mať rada ako ja teba a že sa ma viac nebudeš báť. Však ty si sa ma zľakla a ja som predsa nie taký strašný!

A zoberúc všetky svoje sily, silne sotila rukami tohto i tak nie mocného chlapa, že sa zatackal a oprel o dvere. Potom ustúpila i Viola. On sa znovu pozbieral a chcel ju nasledovať, keď tupý a desný ston zarazil oboch. Novým ľakom zastavila sa Viole krv v žilách, pri nohách jej ležala úbohá Veronka. Tvár bolestne zovretá, oči obrátené v stĺp.

— Idem teda, – začal hlasom, sipiacim zlosťou, a pozrel ešte raz na devu, – Idem, no chráň sa nášho stretnutia! – I videl Violu stáť proti sebe, pripravenú na obranu, videl jej planúci zrak a videl čiernu šnúročku vinúť sa z hrdla a na nej ligoťavý prsteň.

Skôr než by bol prehovoril, počul znovu hlasy, prichádzajúce od dvorca, a preto sa pobral preč ako pravý zbabelec.

Viola načúvala, skutočne bolo rozoznať už celkom jasné hlasy rozchádzajúcich sa žien. Severný vietor priniesol k nej Krchuline zrozumiteľné slová:

— Dobrú noc vám, kmotrička. – A zasa: – Spánombohom choďte, kmotrička. – Teraz volala Viola na Krchovú tak silným hlasom, že prevýšil dutie vetra, Krchová, ak sa bola potúžila pri radostníku, odrazu vytriezvela...

Viola sedela pri mŕtvej. Tvár mala zahrabanú do rúk ako podlomená, zničená násilným otrasom duše. Či myslela kedy, že je možné tolké utrpenie, či by bola verila, že jestvuje tolká zlosť u ľudí? I začala sa ľudí báť. Či nie sú všetci takí planí?

Pri dverách na nízkom stolci sedel Tiešok, teraz opustený otec. Tam jeho jediné dieťa. Hoci umierala od rokov duševne, predsa sa jej ešte tešil; predsa ju miloval útrpným zmilovaním. Predsa pracoval pre ňu, usiloval sa pre ňu, veď nádej, táto

dcéra neba, zavše mu šeptala, že ešte bude lepšie s jeho dieťaťom, že vyzdravie. A hľa, vyzdravela, oj, ale ako! Nad ránom sa chyžka naplnila ľuďmi. Susedia a známi, nájomníčky a želiari podávali si dvere, to zvedavosťou hnaní, to vedení úprimnou sústrasťou.

Krchuľa sa prvá spamätala. Ona vždy najhlasnejšie prejavila svoj žiaľ, no neskôr zasa bola schopná vziať povinnosti dňa na seba. I teraz každého poslala svojou stranou, robotníčky k zemiakom, želiarov k pluhu, a jedného dolu, aby povedal pánovi, čo sa stalo.

A od Majera, od pracujúcich žien, približoval sa mužský, ktorý hľadal Violu, aby jej oznámil potrebné úpravy, týkajúce sa hospodárstva. Našiel devu v slzách, v rozčúlení, v akom ju nikdy nevidel a aké u Violy ani nepokladal za možné. Prekvapený zastal. Viola plače! Viola, tá tichá Viola, tá meravá, hrdá! Zvláštny, sladký cit zmilovania vnikol do jeho srdca. Viola je slabá, nie je vzdorujúca, plače, musí cítiť, a tak musí byť prístupná i láske...

Deva nezbadala, že ju niekto pozoruje. Myslela, že je celkom sama okrem Pozora, a ten už bol dávno dôverníkom, hoci mlčanlivým, spanilej veliteľky. Nevedela, že kým ona roní slzy, neďaleko nej plesá nad tým ten, ktorého donedávna mienila nenávidieť, a ktorý je teraz jej modla, pre ktorého zavrhl Danielovu ruku a ktorý má tiež podiel na týchto slzách. Netušila, že Imrichove oči spočinuli na nej pohľadom lásky, všetko podmaňujúcej. Len Pozor zbadal jeho blízkosť a krútiac chvostom, pozrel na neho, no nepohol sa od Violy, kým ona nespozorovala. Ako Imro videl, že Viola zdvihla hlávku, približoval sa k nej. Prudko vstala a rýchlym pohybom zdvihla šatôčku, ktorá jej bola spadla, a usušila si ňou slzy.

— Viola, – riekol Imrich mierne a vzal ju za ruku.

To jej dobre padlo! V jeho slove

ležalo viac než číra potecha, toto pri-nútilo Violu, že pozrela na neho ešte akoby cez hmlistý závoj slz. Iste bolo by sa dostavilo medzi nimi uzrozu-menie, keby nebol veľmi nevhod prišiel Tiešok s oznamom, že robot-níčky už dokončili prácu.

Imrich si vzdychol.

— Pravda, máme výplatu. Ved' preto som vás vyhľadal, aby som vás poprosil o pomoc pri počítaní, vy viete, ktorá koľko dní pracovala.

Jeho hlas bol neistý, neposlúchal ho. Iste by teraz radšej tlmočil niečo iné a spytoval sa znovu, pevne ve-riac, že odvetá nebola by viac tá ako v ten večer, keď Viola hrala.

Práca dňa sa dokončila. Ženičky s výplatom odchodili dve, tri spolu. Mali o čom hovoriť. Vozy, nalože-né vrecami, už sa hýbali z miesta, len Imrichov koníček ešte stál pred dvermi a hral netrepezlivo predný-mi nohami. A Imro odťahoval s od-chodom. Rád by bol býval, keby sa vrátila tá chvíľa, aby mohol Virole povedať, že... Ale či by to ona nero-zumela zase zle ako vtedy?

Keď prišla reč na umretú Veron-ku, vtedy sa celkom nevinne opýtal.

— Nebožiatko! Len ako to priš-lo? Ved' bola chorľavá, ale tak náhlo umrieť je predsa podivné.

Podľa originálu Terézie Vansovej pripravuje L. Jancíková

DENNÝ LETNÝ TÁBOR 2022

VEĽKÉ EGYPTSKÉ DOBRODRUŽSTVO

18.7.-22.7.2022
od 8:00 - 16:00
cena: 50€

v zborovom centre Evanjelickej cirkvi
a.v. - Čsl. armády 18/A, Levice

DETI OD 6 DO 12 ROKOV
POČET MIEST JE OBMEDZENÝ

Pre viac info kontaktujte: Andrea Čimborová
0903 397 766 aja.cimborova@gmail.com

Autori piesní v našom evanjelickom spevníku CYRIAKUS SCHNEEGASS

Na Silvestra sa často spieva na rozlúčku so Starým rokom pieseň **Ježiš, to dieťa nám dané (ES 73)**, ktorú nájdeme aj v spevníku Tra-novského pod číslom T116, a ktorá by sa mohla spievať aj na privítanie Nového roku. Vieme, že každý rok je niečím špecifický, ale vďaka Ježišovi nám nič nemôže ublížiť a ani nás prekvapiť, lebo On nám prináša po-koj aj prostredníctvom tejto piesne.

Cyriakus sa narodil 5. októbra 1546 v obci Buflieben do roľníckej rodiny. Jeho detstvo bolo bohužiaľ formované vojenskými nepokoj-mi. Navštevoval obchodnú školu

v Gothe a od roku 1565 študoval na Univerzite v Jene predovšetkým u Cyriacusa Lindemanna. Dôkazom, že naozaj žil, je jeho služba ako fa-rára v Kostole sv. Blažej vo, súčas-ne zastával post superintendenta weimarských adjukantov. Oženil sa s Dorotheou Lindemannovou, je-dinou dcérou svojho učiteľa. Mali spolu 8 dcér. Prvé štyri sú menovite uvedené v predsluve k jeho duchov-ným piesňam. Mal aj dvoch synov, tí však umreli predčasne. Zaujímavos-tou je, že jeho manželka Dorothea bola vnučkou gótskeho superinten-denta Friedricha Myconia a prane-

terou Martina Luthera. Schneegass umrel vo Friedrichrode dňa 23. ok-tóbra 1597.

Jeho piesne sú doteraz v nemeckom spevníku. Johann Sebastian Bach napísal v roku 1724 štvrtú chorálovú kantátu svojho druhého ročného cyklu Ach Herr, mich ar-men Sünder (BWV 135) na hymnus Schneegassa. Na Vianoce toho roku Bach skomponoval chorálovú kantá-tu Das neugeborne Kindelein (BWV 122) na hymnu s textom a pravde-podobne aj nápev od Schneegassa.

*Podľa internetu spracoval
Marián Beréni*

MODLITEBNÉ OKIENKO

jún 2022

22. týždeň (1.06.–05.06.)

Modlime sa za rodinu

„Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vás posilním.“ (Matúš 11:28)

Otče náš drahý nebeský, ďakujeme Ti za to, že Ti záleží na celej našej rodine a že má svoje miesto v Tvojich plánoch a že sa o ňu zaujímaš. Vyznávam, že potrebujeme Tvoje múdre a láskyplné vedenie pri výchove svojich detí, pri rešpektovaní svojich rodičov a pri vzájomnom spolužití. Ochráň naše deti pred útokmi a lákadlami sveta. Pomôž nám, aby sme im boli dobrým príkladom vernosti a lásky. Nauč nás ctíť si, vážiť si a počúvať rodičov a daj nám ochotu riadiť sa ich radami a skúsenosťami. Nauč nás nazívať vo vzájomnom porozumení a chápaní. Prebývaj uprostred nás a buď naším Pánom. Daj, aby náš rodinný život bol vedený Tvojím slovom a modlitbou. Prosím Ťa, urob našu rodinu oázou pokoja a lásky v dnešnej uponáhľanej dobe. AMEN

23. týždeň (06.06.–12.06.)

Prosme za chorých a nemocných „...tvoja viera ťa uzdravila!“ (Matúš 9:22)

Milosrdný Bože, Tvoj jednorodený Syn niesol naše neduhy a ukázal nám tak, aká sila je skrytá v trpezlivom znášaní bolesti. Zhladni si otcovskou láskou na našich chorých bratov a sestry i na všetkých, ktorých ťažia bolesti a iné útrapy chorôb a uzdrav ich. Daj, nech poznajú, že ani v chorobe, ani v utrpení nie sú sami, ale zostávajú spojení s Kristom. AMEN

24. týždeň (13.06.–19.06.)

Ďakujme za dnešný deň, za lásku Kristovu k nám

„Kto nás odlúči od lásky Kristovej? Azda súženie, úzkosť alebo prenasledovanie, hlad alebo nahota, nebezpečenstvo alebo meč?“ (Rímskym 8:35)

Chválim Ťa, Pane Ježišu Kriste, za preveľkú lásku, ktorou si nás zmieril s Otcom nebeským. Ďakujeme za každú chvíľu nášho života, za raňajšie lúče slnka, za spev vtáčat, za krásne

stvorenie, ktoré môžeme vnímať okolo nás. Ty si Kráľov Kráľ a Pánov Pán. Prosíme o milosť, aby sme Ťa tak mohli nazývať a deň čo deň chválili Tvoje predražené meno, vyvyšovali Ťa nad všetky mená a boli oddaní Tvojej vôli. Nech sme v akomkoľvek rozpolžení, nech máme prázdne ruky, ale srdcia nám naplní Svojou milosťou, láskou a pokojom. Chceme sa nazývať Tvojimi deťmi vždy a nikdy Ťa nesklamať. Ty nám daj k tomu múdrosť, silu a odvahu, aby sme zostali verní Tvoju menu až do svojej smrti – kým neukončíme pozemskú púť a daj, aby sme sa napokon stretli s Tebou v nebeskom kráľovstve a tam Ťa večne oslavovali a chválili. AMEN

25. týždeň (20.06.–26.06.)

Prosme za pokoj na celej zemi

„Toto som vám povedal, aby ste vo mne mali pokoj. Vo svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet!“ (Ján 16:33)

Mohol som prejsť všetky cesty krížom krážom, všetky pohoria od Východu až po západ, ak som nenašiel slobodu byť sám sebou, nikam som nedošiel. Mohol som sa podeliť o všetok môj majetok s ľuďmi iných národností a kultúr, spriatelíť sa s pútnikmi zo všetkých kútov sveta či zdieľať nocľah zo všetkými svätými a kráľmi, ak nedokážem zajtra odpustiť môjmu susedovi, nikam som nedošiel. Mohol som niesť svoj batoh od začiatku až na koniec a pomôcť každému pútnikovi, ktorý potreboval povzbudenie alebo prenechať lôžko tomu, čo prišiel po mne, vzdať sa svojej vody a nič za to nečakať, ak po návrate domov k mojim povinnostiam nebudem schopný utvárať bratstvo, šíriť radosť, pokoj a jednotu, nikam som nedošiel. Mohol som mať každý deň dostatok jedla a vody, každý večer si vychutnať strechu nad hlavou a sprchu alebo šťastne prekonať všetky moje zranenia, ak som v tom všetkom nevidel Božiu lásku, nikam som nedošiel. Mohol som vidieť všetky pamiatky a rozjímať pri najkrajších západoch slnka, mohol som sa naučiť pozdravy vo všetkých jazykoch alebo ochutnať čistou vodu z každého prameňa, ak som nespoznal, kto je

Tvorcom všetkej tej nádhery a pokoja, nikam som nedošiel. Ak oddnes budem ďalej kráčať po Tvojej ceste, ďalej hľadať a žiť podľa toho, čo som sa naučil, ak oddnes neuvídím v každom, či je to priateľ alebo nepriateľ spoločníka na púti, ak oddnes neuznám Boha, Boha Ježiša Nazaretského ako jediného Boha v mojom živote, nikam som nedošiel. (Modlitba pútnika). AMEN

26. týždeň (27.06.–30.06.)

Oslavujme Hospodina, lebo je dobrý

„Haleluja! Chváľte Hospodina! Lebo je dobré spevom oslavovať nášho Boha, lebo chválospev je milý, lúbezný.“ (Žalm 147)

Oslava velebnosti Hospodina, Kráľa

1. Hospodin je Kráľom! Plesaj, zem, nech sa radujú mnohé ostrovy!

2. „Oblak a mrákava je vôkol Neho; právo a spravodlivosť sú základmi Jeho trónu.“

3. Oheň Ho predchádza vôkol, spaľuje Jeho protivníkov.

4. „Jeho blesky osvecujú svet; vidí to a chveje sa zem.“

5. Vrchy sa topia pred Hospodinom sťa vosk pred Pánom celej zeme.

6. Nebesá Jeho spravodlivosť hlásajú a Jeho slávu vidia všetky národy.

7. „Všetci sa zahanbia, čo slúžia modlám a chvastajú sa ničomnými bôžikmi; klaňajú sa Mu budú všetci bohovia.“

8. Sion to počuje a zaraduje sa, a zajasajú dcéry Júdu pre Tvoje súdy, Hospodine.

9. „Lebo Ty, Hospodine, najvyšší si nad celou zemou; neskonale vyvýšený nad všetkých bohov.“

10. „Milovníci Hospodina, nenávidte zlé; On chráni duše svojich zbožných a vytrhuje ich z ruky bezbožníkov.“

11. Zažiarí svetlo spravodlivému a radosť tým, čo sú úprimného srdca.

12. Spravodliví, radujte sa v Hospodinovi, vzdajte vďaka Jeho svätému menu!

AMEN

Žalm 97

Stretnutia v zbere

Utorok:

Sestry vo viere o 10.00 hod.
Stretnutie mužov o 18.30 hod.
2. a 4. utorok v mesiaci

Streda:

Biblická hodina pre dospelých o 18.00 hod. – online, záujemci o stretnutia informujte sa u brata farára

Modlitebná skupinka mladých žien o 17.00 hod. každý druhý týždeň

Piatok:

Konfirmačná príprava:
1. ročník 14.30 hod.

Konfirmačná príprava:
2. ročník 15.30 hod.

Dorast: 16.00 hod.

Mládež: 17.00 hod.

Nedeľa:

Detská besiedka o 10.00 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien:
19. júna o 16.00 hod.

Rodinné spoločenstvo:
26. júna o 16.00 hod.

Služby Božie

jún 2022

05. 06. 1. slávnosť svätodušná

Téma: Zoslanie Ducha Svätého

08.30 Služby Božie v Tlmačoch – Lipníku (centrum voľného času)

10.00 Služby Božie v Leviciach
s prislúžením sviatosti Večere Pánovej

14.00 Služby Božie v domove dôchodcov Fénix

06. 06. 2. slávnosť svätodušná

Téma: Ovocie Ducha Svätého

17.00 Služby Božie v malom kostole

12. 06. Svätá Trojica

Téma: Otec, Syn a Duch Svätý

08.30 Služby Božie v Horši

10.00 Služby Božie v Leviciach

19. 06. 1. nedeľa po Svätej Trojici

Téma: Služby Božie na záver školského roku

08.30 Služby Božie v Tlmačoch – Lipníku (centrum voľného času)

10.00 Služby Božie v Leviciach.

26. 06. 2. nedeľa po Svätej Trojici

Téma: Slávnosť konfirmácie

10.00 Slávnostné služby Božie v Leviciach

Náboženské vysielanie RTVS

ROZHLAS

ŠTVRTOK – 9. jún

Rádio Regina

Viera v živote 21.05–21.50

Ekuména vo svete 21.50–22.00

SOBOTA – 11. jún

Regina Západ

Ekuména vo svete 06.05–06.15

Duchovné horizonty 17.15–18.00

NEDEĽA – 12. jún

Rádio Slovensko

Osudy, ktoré písalo 20. storočie
10.05–10.41

Opri sa o mňa 12.27–12.57

Encyklopédia spravodlivých /
rep. 22.19–22.59

Rádio Devín

Krajina duše 07.00–08.00

ŠTVRTOK – 16. jún

Rádio Regina

Viera v živote 21.05–21.50

Ekuména vo svete 21.50–22.00

SOBOTA – 18. jún

Regina Západ

Ekuména vo svete 06.05–06.15

Duchovné horizonty 17.15–18.00

NEDEĽA – 19. jún

Rádio Slovensko

Opri sa o mňa 12.27–12.57

Osudy, ktoré písalo 20. storočie
22.19–22.55

Rádio Devín

Krajina duše 07.00–08.00

Regina Západ

Duchovné horizonty 05.00–05.45

Regina Východ

Božie mlyny 06.15

ŠTVRTOK – 23. jún

Rádio Regina

Viera v živote 21.05–21.50

Ekuména vo svete 21.50–22.00

NEDEĽA – 26. jún

:Slovensko a Regina

Evanjelické Služby Božie

z Nesvad 09.05–10.00

TELEVÍZIA

NEDEĽA – 5. jún

:2 Prenos Služieb Božích

z Trenčína 09.00–10.30

:2 Televízny posol 14.00–14.25

:2 Slovo Jarmily Petrulovej

19.50–19.55

PONDELOK – 6. jún

:2 Televízny posol (repríza)

13.20–13.45

SOBOTA – 11. jún

:2 Božie domy s Vandalom 07.45–

07.57

Lidice / film 20.30–22.30

NEDEĽA – 12. jún

:2 Božie domy s Vandalom 13.15–

13.27

PONDELOK – 13. jún

:2 Noc na Švédskom vale 14.00–

14.30

Dokumentárny film

UTOROK – 14. jún

:2 Denník Anny Frankovej 23.00–

00.25

S Táňou Pauhofovou v insce-

nácii Štátneho divadla Košice

ŠTVRTOK – 16. jún

:2 GEN.sk 20.10–20.23

Violončelista Jozef Lupták

PIATOK – 17. jún

:3 Večera s Havranom 22.35–

23.36

Totalitarizmus a nové technológie

SOBOTA – 18. jún

:2 Božie domy s Vandalom 07.45–

07.57

NEDEĽA – 19. jún

:2 Božie domy s Vandalom 13.15–

13.28

NEDEĽA – 26. jún

:2 Slovo Norberta Hajskeho

19.50 - 19.55



Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo.
Matúš 19:14

**DETSKÁ BESIEDKA
KAŽDÚ NEDEĽU O 10:00**



**BIBLICKÁ
HODINA PRE
DOSPELÝCH**

*Každú stredu
o 18:00
V ECAV Levice*



KAŽDÚ 4. NEDEĽU V
MESIACI O 16:00

**Stretnutie
rodinného
spoločenstva**



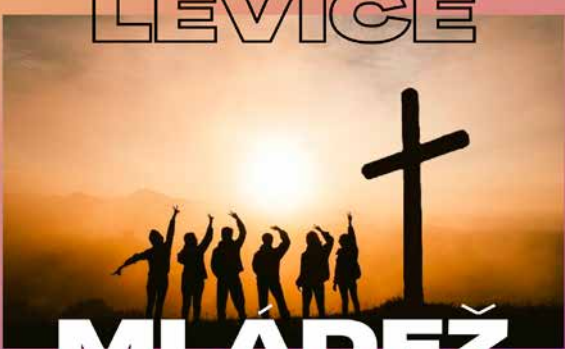
Každú 3. nedeľu v mesiaci o 16:00

**Spoločenstvo
Evanjelických
žien**

*Pristupujme teda s dôverou ku trónu
milosti, aby sme prijali milosrdenstvo
a našli milosť na pomoc v pravý čas.
List Židom 5:16*

KAŽDÝ PIATOK
O 17:00

**MLÁDEŽ
LEVICE**



**MLÁDEŽ
LEVICE**

**V PRIESTOROCH
ECAV LEVICE**



**SPOLOČENSTVO
SESTIER VO
VIERE**

Každý utorok o 10:00
v zborových priestoroch
ECAV Levice

*Lebo kde sa dvaja alebo traja
zhromaždili v mojom mene,
tam som medzi nimi.
Matúš 18:20*

